

—Ja he dit que nosaltres no som gaire optimistes en funció del comportament que ha tingut el govern espanyol fins ara. Vam començar el 83 i som al 88. D'alguna manera s'hauria pogut respondre a les exigències que plantejava la Comissió Europea i no s'ha fet. El perquè no el sé realment. El que és cert és que el govern espanyol ha desapropiat la possibilitat d'haver fet una jugada política. De dir, bé, va ser una sentència injusta de l'Audiència Nacional, de l'any 82, que venia en funció de pràctiques no democràtiques i de quan pràcticament el govern socialista no havia implantat la reforma del procediment i encara no funcionava el Consell General del Poder Judicial.

—¿En la justícia espanyola hi ha prejudicis importants respecte a certes persones?

—Especialment si són persones que no defensen una opció política majoritària. És evident que hi ha un rerefons polític.

Quant a la manera de tractar el cas Bultó, l'estat sempre ha estat dubtós. Hi ha hagut constantment un anar i tornar. L'amnistia del 77 deixa que no la podia aplicar perquè en la causa no quedava clar si el fet havia estat o no per mòbils polítics. I quan es van començar a provar els mòbils polítics llavors es va dir, polítics sí, però com que els condemnats no són autonomistes sinó independentistes ja no se'ls pot aplicar l'amnistia. Això entrava plenament en contradicció amb l'actitud política que va prendre's davant el moviment popular basc, que va permetre un interregne de poc més d'un mes en què no va haver-hi cap pres basc a les presons espanyoles. Posteriorment, quan recorrem al Tribunal Constitucional i diem que és una discriminació evident haver aplicat l'Amnistia del 77 a tots els presos bascos, amb una opció independentista claríssima, i que als catalans no se'ls hagués aplicat, el Tribunal Constitucional resol la qüestió dient: si s'ha aplicat l'amnistia a presos independentistes bascos, està mal aplicada. És absurd que el Tribunal Constitucional pogués sortir amb una resposta com aquella. I ja només quedava la possibilitat del Tribunal Europeu dels Drets Humans.

S'ha arribat a Estrasburg a base de les recol·lectes populars dels Comitès de Solidaritat, que s'han anat fent al llarg d'uns anys per cobrir les despeses que hem tingut els advocats. No parlo d'honoraris, sinó de despeses. Sense cap altre tipus d'aval econòmic. Cap institució, ni cap empresa, han donat suport. □

PASQUAL MARAGALL, AMBAIXADOR DE BARCELONA A VALÈNCIA

Una jornada particular

Durant unes hores, l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va estar a València el passat dijous. Per cedir a la Generalitat un quadre que representa el rei Jaume I. A més, el contacte amb els empresaris valencians i una tertúlia privada amb vells amics arrodoniren una agenda ben atapeïda.

Laia L. Vela

L'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va viure el passat dijous 22 a València una especial jornada particular. Es va reunir amb l'alcalde de la ciutat, el també socialista Ricard Pérez Casado, va lliurar a la Generalitat valenciana un quadre de Gonçal Peris datat en la primera meitat del segle XV que representa el rei Jaume I i que la institució autonòmica ha rebut en depòsit durant un any amb motiu del 750 aniversari de la fundació del Regne de València pel rei Jaume I. A més, clar i en català, es va guanyar l'admiració de l'empresariat valencià que va escoltar la conferència sobre la gestació del projecte olímpic de Barcelona 92 que Maragall va pronunciar en la Cambra de Comerç. Finalment, després d'haver-se reunit de manera informal amb un grup de personalitats de la vida social, cultural i esportiva valenciana, Pasqual Maragall va clausurar el seminari sobre el futur de les ciutats que s'havia estat celebrant a la seu valenciana de la Universitat Internacional Menéndez y Pelayo.

La Generalitat ha rebut, per un any, el retrat del rei Jaume I, que és propietat de l'Ajuntament de Barcelona i que es trobava al Museu d'Art de Catalunya. La cessió s'ha realitzat perquè el quadre, obra d'un valor històric-

sentimental incalculable, pugui ser exposat en el Saló de Corts del Palau de la Generalitat valenciana durant l'any 1989 amb motiu del 750 aniversari de la fundació del Regne de València. L'acte protocolari de cessió d'aquesta peça única del gòtic pictòric valencià va estar presidit pel president Lerma i és una mostra de la col·laboració existent entre les dues institucions.

A banda dels actes, diguem-ne oficials, aquesta jornada valenciana de Pasqual Maragall va deixar unes hores per a l'encontre privat amb alguns representants de la vida civil valenciana. Maragall, acompanyat del seu seguici, compartiren algunes copes després de ben dinats amb el rector de la Universitat de València, Ramon Lapiedra, l'editor Eliseu Climent, el director de RTVV, Amadeu Fabregat, l'escriptor Ferran Torrent, el també escriptor i comissari dels actes commemoratius del 750-A, Alfons Llorens, el cap del gabinet del president, Joaquim Puig i els pilotaires Fredi i Genovés.

D'aquesta tertúlia, barrada als informadors i a les càmeres fotogràfiques, ha transcendit que l'oferta de col·laboració feta per Maragall perquè la pilota valenciana pugui anar a Barcelona 92' com a esport d'exhibició fou acollida amb entusiasme pel president Lerma, el qual es va mostrar disposat a fer el que calga perquè l'esport autòcton siga present en l'olimpíada. □